

Українські вчені відомі в цілому світі. Обставини змусили багатьох людей виїжджати за кордон, серед них теж були видатні економісти.

- Видатним ученим української діаспори у США був Роман Роздольський, який здобув ступінь доктора політичних наук. Роздольський відомий своїми працями з політології, соціології, економічної історії. Остані два десятиріччя свого життя вчений займався дослідженням методологічних та концептуальних проблем марксистської економічної теорії, зокрема “Капіталу” К.Маркса та його ранніх варіантів[2].
- Володимир Тимошенко є, безумовно, одним з найвидатніших українських економістів зарубіжжя. Він працював в УВУ, потім був запрошений до США, викладав у Мічиганському університеті, а з 1936 р. До кінця життя займався науково-дослідною роботою у Стенфордському університеті[2].

Хочу згадати і про Богдана Гаврилишина, який змінив долі кількох держав, створив один із найвпливовіших світових майданчиків для спілкування осіб найвищого рівня та був видатним ученим із менеджменту [4].

Отже, світову економіку не залишили без уваги українські вчені і внесли також свій вклад у її розвиток.

Література

1. <https://westudents.com.ua/glavy/56147-vklad-ukranskikh-uchenih-u-rozvitok-ekonomichno-nauki-.html>
2. <https://ukrreferat.com/chapters/istoriya-ekonomvchen/vnesok-ukrainskikh-vchenih-u-rozvitok-svitovoi-ekonomichnoi-dumki-referat.html>
3. Злупко С.М. Михайло Туган-Барановський. Український економіст світової слави. - Львів, 1993.
4. <https://www.plast.org.ua/10-tsikavyh-faktiv-pro-zhyttya-bogdana-gavrylyshyna/>

Донченко Д.А.

Науковий керівник – проф. Подольчак Н.Ю.

СТАРТАП ПО-УКРАЇНСЬКИ: РОЗВИТОК УКРАЇНИ У ПІДТРИМЦІ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Світовий досвід організації стартапів, та їх підтримки з боку уряду демонструє те, що уряд відіграє активну роль у даних процесах. Слід наголосити, що державна підтримка інноваційної діяльності являє собою заходи, які впроваджує державна влада відповідно до законодавства певної країни задля утворення необхідного правового, економічного та організа-

ційного середовища, та й звісно, для стимулювання для тих осіб, що мають справу із здійсненням інноваційної діяльності.

Всередині стартап-екосистеми відбувається взаємодія даних елементів, задля створення та масштабування нових компаній. Існує безліч організацій які здатні стимулювати ці зв'язки. Зазначу, що це можуть бути університети, окремі структурні підрозділи при університетах, фінансові організації, різноманітні інкубатори, дослідницькі компанії, і навіть крупні корпорації. Такі організації, зазвичай, концентруються на певних частинах функцій стартап-екосистем та на їх конкретній стадії розвитку.

Підкреслю те, що головна роль урядів повинна полягати в сприянні появі динамічних стартапів, тісно співпрацюючи з підприємцями, інвесторами, корпораціями, місцевими чемпіонами, зразками для наслідування та іншими зацікавленими гравцями. Звісно, це вимагає переміщення певних повноважень державних адміністрацій до сектору прямих інвестицій. Це лише сприятиме запуску масштабних фінансових ініціатив, які будуть супроводжуватись детальним планом дій, який згодом і дозволить екосистемі здійснити свій розвиток.

Важливим аспектом є те, що держава, допомагаючи починаючим гравцям в екосистемі може заохочувати їх, але не слід робити з цього процесу єдину конкурентну перевагу.

Досвід США демонструє, як вдало держава може сприяти розвитку стартапів, які стають запорукою інноваційного розвитку держави. Більш того, існує практика виконання державних контрактів, де стартапи мають більше стимулів, тому що ці контракти можуть коштувати мільйони доларів. Створення бізнес-інкубаторів, ефективних технополісів та технопарків – призводять до того, що не тільки це стимулює розробляти стартап-проекти американцям, але й залучає до себе інших науковців, які не змогли знайти належної підтримки у своїй країні.

Але нещодавно, В. Гройсманом було анонсовано запуск Фонду підтримки інновацій на Україні. Він зазначав про те, що в Україні відсутня можливість для того, щоб трансформувати винахід та стартап-проект у реальну економіку. Пріоритетною для змін є галузь авторського права. Створення Фонду стартапів у 2018 році, за думкою уряду, забезпечить підтримкою, інвестуванням в амбіційні та перспективні проекти, адже це може стати величезним успіхом для всієї країни. Отже, досвід країн з високорозвиненою економікою показує, що основні досягнуті успіхи були забезпечені за рахунок постійного пошуку інновацій і їх впровадження.

Інноваційна діяльність традиційно вважається сферою активної державної політики. У високорозвинених країнах, держава бере на себе функцію забезпечення бізнесу та молодих проектів науковими знаннями та ідеями, покликане забезпечити підтримку наукових досліджень та розробок, визначити цілі, принципи та пріоритети своєї політики в області інноваційної діяльності. Таким чином, саме тоді, коли держава зможе підтримувати розвиток стартап-проектів

належним чином – це і буде запорукою успішного, ефективного та конкурентоспроможного розвитку країни!

В Україні зараз стартап-культура активно розвивається в Києві, непогані кроки в цьому напрямку робить Львів, а в інших містах практично нічого не відбувається, хіба що разові заходи.

Не всі хороші фахівці їдуть з регіонів до Києва чи за кордон — з різних причин. Вони можуть просто розтрачувати свій потенціал, а можуть працювати на умовах фрілансу, виконуючи завдання зарубіжних компаній. Так потенціал в особі цих самих фахівців втрапить сама Україна.

Було б непогано підтримати професіоналів у створенні стартапів «на місцях».

Світовий досвід підтримки стартапів — практично готовий посібник для України. Нам залишається тільки грамотно його проаналізувати, вичленувати найбільш відповідні інструменти і вписати їх в комплексну стратегію.

Література:

1. Бланк С. *Стартап. Настольная книга основателя* / С. Бланк, Б. Дорф; – М. : Альпина, 2013. – 616 с
2. Філіппов В. Ю. *Порівняльний аналіз бізнес-інкубаторів в Україні та світі* / В.Ю. Філіппов // *Економічний аналіз*. – 2011. – Вип.8, ч. I. – С. 209–212.

О. Зайшлий

Науковий керівник – асистент каф. АФМ Савчин О.І.

ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ДИСТАНЦІЇ У ВЗАЄМИНАХ НАРОДУ І ВЛАДИ

Наявність значної дистанції між владною елітою та рештою населення, як правило, характеризує суспільства із низьким розвитком. Надмірне збагачення частини верств населення за рахунок інших, неминуче веде до соціальної напруженості та конфліктів у суспільстві.

На сьогоднішній день, в Україні можна спостерігати серйозний розрив між владою та народом. Важливу роль у цьому відіграє радянське минуле, де владна верхівка була повністю відділена від реалій простого люду. Із здобуттям незалежності ця ситуація щонайменше не стала кращою, а на думку багатьох, навіть погіршилася. Протягом всього періоду незалежності, політична еліта головно орієнтувалася в своїх діях на українських олігархів, оскільки саме їх підтримка часто виявлялася вирішальною у боротьбі за владу. Переорієнтації владної верхівки з потреб